

ע"פ 18417-09-24 - אשר אלפסי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 18417-09-24

לפני: כבוד ממלא מקום הנשיא עוזי פוגלמן

המערער: אשר אלפסי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערעור על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' מלמד) בת"פ 42376-07-22 מיום 23.8.2024

בשם המערער:

פסק-דין

לפני ערעור על החלטת בית משפט השלום בפתח תקווה (כב' השופט א' מלמד) בת"פ 42376-07-22 מיום 23.8.2024 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. בשנת 2022 הוגש נגד המערער כתב אישום שבמסגרתו הואשם האחרון בתקיפת בת זוגו. עיקרי ההליך נושא הערעור פורטו במסגרת פסקי דין שדחו ערעורים שהגיש המערער על החלטות פסלות קודמות של המותב בהליך (ע"פ 3946/24 אלפסי נ' מדינת ישראל (19.5.2024); ע"פ 278/24 אלפסי נ' מדינת ישראל (18.1.2024); להלן: הליכי הפסלות הקודמים); ומשכך להלן יפורטו אך עיקרי העובדות שצריכות להכרעה בערעור דנן. ביום 19.8.2024 הגיש המערער בקשה לזימון עדים שבמסגרתה עתר, בין היתר, כי מנכ"ל מד"א יזומן כעד לדין שנקבע ליום 12.9.2024, ולחלופין כי בית המשפט יורה על המצאה של הקלטת שיחה טלפונית, שכנטען נערכה בין מוקדן מד"א לבין בת זוגו של המערער (להלן: הקלטת השיחה הטלפונית); וכן כי קצין חקירות בתחנת המשטרה בטבריה יזומן אף הוא כעד לדין. בו ביום דחה המותב את הבקשה, תוך שנקבע כי בקשה דומה בעניינו של מנכ"ל מד"א נדחתה בעבר, וכן שאין "כל רלוונטיות" בזימונו של קצין החקירות לבירור ההליך (שם; להלן: ההחלטה מיום 19.8.2024).

2. בהמשך אותו היום הגיש המערער את בקשת הפסלות נושא הערעור שבמסגרתה טען, בעיקרם של דברים, כי בשים לב להחלטה מיום 19.8.2024 - שבה נמנע המותב מלהורות על המצאת הקלטת השיחה הטלפונית - ומשהמותב "מונע מההגנה הנחת תשתית עובדתית לצורך העלאת טענה של

אכיפה בררנית, הגנה מן הצדק" (שם), יש להעביר את הדיון בעניינו של המערער לפני מותב אחר. ביום 23.8.2024 קבע המותב כי "לאחר עיון בנימוקי הבקשה ותגובת [המשיבה - ע' פ'] ובהיעדר כל עילת פסלות הקבועה בחוק בתי המשפט, הבקשה נדחית" (שם).

3. מכאן הערעור שלפניי שבמסגרתו חוזר המערער, בעיקרם של דברים, על טענותיו בבקשות הפסלות, וכן ביקש כי ההליך בעניינו יעוכב עד להכרעה בערעור. לשיטת המערער, התנהלותו של המותב לאורך ההליך - שבמסגרתה ניתנו החלטות שונות שכנטען מלמדות על נעילת דעתו - בצירוף ההחלטה מיום 19.8.2024, מקימות חשש ממשי למשוא פנים שמחייב את פסילתו מלהמשיך ולדון בהליך נושא הערעור. בנוסף, נטען כי ביום 6.9.2024 - לאחר שניתנה ההחלטה נושא הערעור - דחה המותב בקשה לעיכוב ההליך בעניינו של המערער, וכי אף החלטה זו מקימה עילה לפסילתו של המותב (להלן: ההחלטה מיום 6.9.2024).

4. לאחר שעיינתי בערעור על נספחיו, הגעתי לכלל מסקנה כי דינו להידחות. כידוע, סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, קובע כי אמת המידה לבחינת קיומה של עילה לפסילתו של מותב היא האם מתקיימות נסיבות שיוצרות חשש ממשי למשוא פנים בניהול ההליך (ע"פ 5720/24 שמעוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (20.8.2024); ע"פ 5352/24 איזמאילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (8.8.2024)). איני סבור כי נסיבות כאמור מתקיימות במקרה דנן. עיקר טענותיו של המערער מכוונות להחלטות שנתן המותב לאורך ההליך, ובהן החלטות מחודשים אוקטובר-נובמבר 2023 וחודש ינואר 2024. ראשית, טענות אלו נדחו במסגרת הליכי הפסלות הקודמים, וכפי שכבר צוין בעניינו של המערער, הגם שאין מגבלה על כמות הפעמים שרשאי בעל דין להגיש בקשת פסלות, על הטוען לעילת פסלות נוספת באותו הליך להצביע על עילה חדשה (ע"פ 5916/22 פרנקו נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.9.2022); ע"פ 3920/19 משה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (2.7.2019)). בנוסף, הטענות שעניינן בהתנהלותו של המותב לאורך ההליך, כמו גם הטענה בנוגע להחלטה מיום 6.9.2024, לא הועלו במסגרת בקשת הפסלות נושא הערעור, ואף משכך דינן להידחות (ע"פ 876/24 אבו סבית נ' בית משפט השלום, פסקה 6 (31.1.2024); ע"פ 8397/22 שיר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.12.2022)). לבסוף, אף אין בטענותיו של המערער בנוגע להחלטה מיום 19.8.2024 כדי להקים עילת פסלות, שכן כידוע אך במקרים נדירים ייקבע כי הפעילות השיפוטית כשלעצמה מבססת חשש ממשי למשוא פנים שיצדיק את פסילת המותב, ואיני סבור כי יש בהחלטה זו כדי לבסס חשש כאמור, לא כל שכן כזה שיקים עילה להעברת הדיון לפני מותב אחר (ע"פ 4365/24 אבו סבית נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.5.2024); ע"פ 4180/24 דביר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (28.5.2024)).

הערעור נדחה אפוא ומאליה נדחית הבקשה לעיכוב ההליך נושא הערעור.

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד (09 ספטמבר 2024).

עוזי פוגלמן
ממלא מקום הנשיא